IN FESTO S. INDALETII EPISC. ET MART.

DUPLEX.

Omnia de Communi unius Mart. Pontif. primo loco, præter ea, quæ hic sequuntur.

ORATIO.

DEus, qui nobis, ad primitias fidei propagandas, B. Indaletium Martyrem tuum, atque Pontificem tribuere dignatus es; da quæsumus, ut quem festivo veneramur obsequio, ejus intercedentibus meritis, æterna gaudia consequamur. Per Dominum, &c.

IN I. NOCT.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCT.

Lectio iv.

INdaletius, cujus illustre nomen variis Ecclesiæ fastis reperitur inscriptum, unus fuit è septem præcipuis Sancti Jacobi Apostoli discipulis, qui à Beato Petro Episcopi postmodum ordinati, & in Hispaniam ad seminandum Dei verbum directi primas ibidem Episcopales Sedes fundaverunt: Is ergo unà cum Sociis, Torquato, Ctesiphonte, Secundo, Cæcilio, Hesychio, & Euphasio laboriosissimum onus convertendi ad

Fidem Gentes, veterum errorum alioqui tenacissimas, alacri, gaudentique animo suscepit: quas illi fidenter sperabant à jugo diaboli, Divinâ virtute, solvendas, quantùm validiùs Ethnicæ superstitionis nexibus ligabantur. Inclyti ergo Christi Athletæ, cùm post magna, & ardua itinera Accim superioris Bæticæ Urbem pervenissent, vires aliquantùm, prope ipsam refecturi, quiescebant, quo nimitùm die Paganorum multitudo illis, qui putantur Dii, & non sunt, sacrilegum, solemni pompâ, festum celebrabat. Cùm autem aliquos ex discipulis ad emendos cibos in Urbem misissent, Barbara gens, diabolico furore acta, irruit in Servos Dei; quos fuga se committentes, usque ad amnem non longè fluentem persecuta est.

℟. Lux perpetua.

Lectio v.

PONS super flumē erat miræ magnitudinis, ac tantæ firmitatis, ut nulli ævo cessurus videretur; quem cùm Sancti Antistites essent ingressi, numerosa persecutorum turma, sævum in ipsos impetum faciens, ascendebat. Sed ecce repentè Divinæ virtutis auxilium. Statim enim ac Sancti Viri transierunt, ingens illa, & elata moles cum furentium hominum multitudine, horribili strepitu, in profluentem corruit. Cæteri verò tanti miraculi evidentiâ territi, in se ipsos re-

reverti cœperunt; ac furore in reverentia converſo, ad Servos Dei accurrentes, ut apud ipſos manerent, invitabant; quo in officio pietatis cæteris præfulſit Matrona de ordine Senatorio, Luparia nomine, quæ, inſpirante Deo, Sacros Antiſtites benignè excepit, ab ipſiſque Fide inſtructa, & baptizata, ædiculam pro Sacris Chriſtianorum extruxit; atque copioſam ſegetem inde in horrea Domini invehentes, Torquatumque ibi primum loci Epiſcopum relinquentes, cæteri ad opus Apoſtolici miniſterii alibi exercendum progreſſi ſunt.

℟. In ſervis ſuis.

Lectio vi.

INdaletius autem Urcum finitimam, & olim magnitudine celebrem Civitatem erudiendam ſuſcepit, ibique Sedem figens, innumeros filios, vitæ ſanctitate, & verbi virtute, Chriſto per Evangelium genuit. Ex quo mirè per totam regionem Religio Chriſtiana, ejectis gentium idolis, propagata eſt. Ipſe autem multis confectus ærumnis, ac immenſis ſuperatis laboribus pro confeſſione Chriſti, & Fidei Chriſtianæ propagatione, meritis plenus, ac miraculorum gloria illuſtris, obdormivit in Domino. Corpus ejus ibidem à Chriſtianis religioſiſſimè ſepultum. Poſt generalem Hiſpaniæ devaſtationem, ad Monaſterium S. Joannis Baptiſtæ, quod à Pina vocant, in Aragoniæ Regno, Divinâ pro-

videntiâ, translatum, & honorificentiſſimè tumulatum fuit. Sedes autem, novâ prope Urcum extructâ Urbe, quem modò Almeriam vocant, Catholicorum Regum pietate, reſtituta eſt; ac Indaletium, ut primum ejus Fundatorem, ac præcipuum Urbis, & Diœceſis Patronum ſummâ omnes devotione venerantur. Ad cujus augmentum Clemens Duodecimus, Pontifex Maximus, ut acta ejuſmodi in ejus Feſto legerentur, benignè indulſit.

℟. Filiæ Jeruſalem.

IN III. NOCT.

Hom. Ego ſum vitis, *de Cōi. primo loco, temp. Paſchali. Miſſa:* Protexiſti, *de eod. Cōi.*

Extra temp. Paſchal. lect. 3. Noct. de Cōi primo loc. Miſſ. Statuit, *de eod. Cōi.*

HISPANIARUM.

Piis Sereniſſimi Regis Catholici precibus per Emum. & Rmum. D. Card. Aquaviva SSmo. D. N. porrectis; quibus ſupplicatum fuit, quatenùs Miſſam, & Officium S. Indaletii primi Epiſcopi, ac totius Diœceſis Almerien. Patroni, cum Lectionibus ſecundi Noct. ac Oratione propriis, ſub die 24. Novemb. 1731. à Sac. Rit. Congr. pro Civitate, & Diœceſi prædictis approbatis, atque conceſſis; etiam ad omnia Regna & Dominia eidem Regi Catholico ſubjecta extendere dignaretur: Sanctitas ſua hujuſmodi inſtantiæ benignè inclinata, indulſit, ut in poſterum in Feſto dicti Sancti die 15. Maii ab omnibus utriuſque ſexus; tam Sæcularibus, quàm Regularibus in cunctis præfatis Regnis, ac Dominiis exiſtentibus, qui ad horas Canonicas tenentur,

Officium; & Missam juxta petita sub Ritu Duplici minori recitari, & respectivè celebrari possit, & valeat, prout ex Rescripto in Fasciculo Memorialium existens in Secretaria Congregationis Sacrorum Rituum. Die 4. Decembris 1739.

C. Card. de Marinis, Præf.

Loco ✠ Sigilli.

T. Patriarcha Hierosolymitanus,
Secret.

DIE XVI. MAII.

IN FESTO SANCTI JOANNIS NEPOMUCENI, M.

SEMIDUP. IN REGNIS HIPANIARUM.

Omnia de Communi Martyris non Pontificis, tempori congruentia, præter ea, quæ hìc habentur.

ORATIO.

DEus, qui ob invictum Beati Joannis Sacramentale silentium novâ Ecclesiam tuam Martyrii coronâ decorasti: da nobis ejus intercessione, & exemplo linguam cautè custodire, ac omnia potiùs mala, quàm animæ detrimentum, in hoc sæculo tolerare. Per Dominum nostrum, &c.

IN I. NOCT.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCT.

Lectio iv.

JOannes Nepomuceni Bohemiæ Oppido, unde Nepomuceni cognomen duxit, à parentibus ætate provectis, non sine futuræ Sanctitatis præsagio, flammis supra nascentis domum mirabiliter collucentibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidisset, Beatæ Virginis ope, cui natum parentes referebant acceptum, è vitæ periculo evasit incolumis. Egregiâ indole, piâque institutione cælestibus indiciis obsequente, inter sanctas, religiosasque exercitationes pueritiam egit; nam Ecclesiam frequenter adire, ac Sacerdotibus ad aras operantibus ministrare in deliciis habebat. Zatecii politioribus litteris ad humanitatem informatus; Pragæ verò gravioribus disciplinis excultus, Philosophiæ, Theologiæ, Sacrorumque Canonum Magisterium, & lauream emeruit. Sacerdotio initiatus, atque à scientia Sanctorum ad lucra animarum ritè comparatus, ministerio Verbi Dei se penitùs addixit. Cum igitur in vitiis extirpandis, & revocandis in viam salutis errantibus eloquentiâ, & pietate uberes ederet fructus, inter Canonicos Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis cooptatus, mox sibi demandatam Evágelii coram Rege Wenceslao IV. prædicandi provinciam suscepit, eo successu, ut Joannis suasu mul-

multa Rex faceret, magnoque in honore ejus virtutes haberet. Conspicuas tamen, quas ille obtulit, dignitates, Dei Servus, ne à Divini Verbi præconio avocaretur, constantissimè recusavit.

℟. Honestum fecit.

Tempore Paschali.

℟. Lux perpetua.

Lectio v.

Regiis illum eleemosynis in pauperes erogandis præfectum, Joanna Regina conscientiæ sibi moderatorem adscivit. Cum autem Wenceslaus ab officio, institutoque descessisset, atque in vitia præceps abriperetur; piè autem conjugis obtestationes, & monita gravatè ferret, contendere ausus est, ut in Sacramentali judicio Sacerdoti credita Reginæ arcana sibi à Joanne panderentur. At Dei Minister blanditiis primùm, tormentis deinde, & carceris squallore tentatus, nefariæ Regis cupiditati fortiter obstitit. Furentem tamen Wenceslai animum, cum ab execrando proposito, nec humana, nec Divina jura deterrerent, supremum agonem, quem instare sibi Athleta Christi noverat, populo in concione de impendentibus etiam Regni calamitatibus admonito, non obscurè prænuntiavit. Mox Boleslaviam profectus, ad Beatæ Virginis imaginem antiquo cultu celebrem, cæleste præsidium ad certandum bonum certamen effusis precibus imploravit. Inde

vesperi revertentem in pervigilio Dominicæ Ascensionis Rex è fenestra conspicatus arcessit; cumque vehementiùs urgeret, & proximam in aquis, si obluctari pergeret, submersionem intentaret, Joannes invictâ constantiâ terrores, minasque refutavit. Itaque Regis imperio in Moldavam flumen Pragam interfluens noctu dejectus, illustrem martyrii coronam est consecutus.

℟. Desiderium animæ.

Tempore Paschali.

℟. In servis suis.

Lectio vi.

SAcrilegum facinus clam patratum, & Martyris gloriam insigne prodigium divinitùs patefecit. Ubi enim exanime corpus secundò flumine vehi cœpit, ardentes faces aquis supernatantes, & discurrentes apparuerunt. Quamobrem ex arena postridiè manè Corpus elatum, Canonici deinde Regis iram nihil timentes, in Metropolitanam Ecclesiam solemni pompa intulerunt, & sepulturæ mandarunt. Cum autem in dies invicti Sacerdotis memoria miraculis, & maxima fidelium, eorum præcipuè, qui famâ periclitantur, veneratione cresceret, post annos demùm ampliùs tercentos, in juridica recognitione corporis, quod sub humo tamdiu jacuerat, lingua ejus incorrupta, & vivida reperta est; quæ sexto post anno Judicibus à Sede Apostolica delegatis ex-

exhibita, novo prodigio repentè intumuit, & subobscurum ruborem in purpureum commutavit. His itaque, aliisque signis ritè probatis, Benedictus XIII. P. M. die decima nona mensis Martii anno salutis millesimo septingentesimo vigesimo nono primum hunc Sacramentalis Sigilli assertorem, Arcani fidem sanguine obsignantem Sanctorum Martyrum catalogo adscripsit.

℟. Stola jucunditatis.

Tempore Paschali.

℟. Filia Jerusalem.

IN III. NOCT.

Lectio S. Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10. *c.*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil est opertum, quod non revelabitur; & occultum, quod non scietur. Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. can. 10. *post init.*

DOminus diem judicii ostendit, quæ abstrusam voluntatis nostræ conscientiam prodet: & ea quæ nunc occulta existimantur, luce cognitionis publicæ deteget. Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantium monet esse metuendas: quia dies judicii, nulla hæc fuisse, atque inania revelabit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: & quod in aure auditis, prædicate super tecta. Non legimus Dominum solitum fuisse noctibus sermocinari, & do-

ctrinam in tenebris tradidisse: sed quia omnis sermo ejus carnalibus tenebræ sunt, & verbum ejus infidelibus nox est.

℟. Corona aurea.

Tempore Paschali.

℟. Ego sum vitis.

Lectio viii.

Itaque id quod à se dictum est, cum libertate fidei, & confessionis vult esse loquendum. Idcircò quæ in tenebris dicta sunt, prædicari jussit in lumine: ut quæ secreto aurium commissa sunt, super tecta, id est excelso loquentium præconio audiantur. Constanter enim Dei ingerenda cognitio est, & profundum doctrinæ Evangelicæ secretum in lumine prædicationis Apostolicæ revelandum: non timentes eos, quibus cum sit licentia in corpora, tamen in animam jus nullum est; sed timentes potiùs Deum, cui perdendæ in gehenna & animæ & corporis sit potestas.

℟. Hic est verè martyr.

Tempore Paschali.

℟. Candidi facti sunt.

Lectio ix.

Nolite timere eos, qui occidunt corpus. Nullus igitur corporum nostrorum casus est pertimescendus, neque ullus interimendæ carnis admittendus est dolor: quando pro naturæ suæ, atque originis conditione resoluta, in substantiam spiritualis animæ refundatur. Et quia doctrinis talibus confirmatos oportet liberam confitendi Dei habere constantiam, etiam conditionem, quâ teneremur, adjecit: Negaturum

gaturum se eum Patri in cælis, qui se hominibus in terra negasset; eum porrò qui confessus coram hominibus se fuisset, à se in cælis confitendum: qualesque nos nominis sui testes hominibus fuissemus, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usuros.

Te Deum laudamus.

HISPANIARUM.

Piis, enixisque instantiis nomine serenissimi Regis Hispaniarum per Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Cardinalem Aquaviva, Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIV. porrectis pro extensione Officii, & Missæ Sancti Joannis Nepomuceni, sub Ritu Duplici minori pro die 16. Maii ad omnia Regna, & Dominia Majestati suæ subjecta, illisque à Sanctitate sua ad Sacram Rituum Congregationem remissis, & ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Belluga relatis, Sacra eadem Congregatio, inhærendo aliis concessionibus in similibus factis, benignè indulsit, ut in posterum in cunctis Hispaniarum Regnis eidem Regi Catholico subjectis prædictum Officium cum Oratione, & Lectionibus secundi Nocturni propriis, aliàs approbatis, & Missa respectivè ab universo Clero Sæculari, & Regulari utriusque sexus, qui ad horas Canonicas tenentur, die 16. Maii sub Ritu Semiduplici, servatis tamen Rubricis Breviarii, & Missalis Romani

mani recitari, & celebrari possit; si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit. Die 21. Januarii 1741.

Factâque deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas sua benignè annuit. Die 27. ejusdem mensis, & anni 1741.

F. C. A. Card. Guadagni,
Pro-Præf.

Loco ✠ Sigilli.

T. Patriarcha Hierosolymitanus,
Secret.

